

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Stephani Thevpoli Bened. F. Patric. Veneti,
Academicarum Contemplationum Lib. X**

Piccolomini, Francesco

[Basel], 1590

VD16 ZV 12463

De nutritione Dæmonum. Cap. 10.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12918

seo frequēter fungi Dēmones peregrinos; hominum scilicet animas corporea vita functas. Dēnum nonnulla ex dinumeratis, non Dēmones sunt: sed vel iumenta humanam formam præferentia, vel informes homines; a deo, vt non vna eorum omnium ratio sit. Sibyllas, ex horum numero esse non censeo: sed cum Theologis rectē sentientibus affirmo, eas fuisse fœminas prophetico spiritu repletas; cū Platone verò, fuisse fœminas fatidicas, munere Dæmonum futura præfagientes.

De nutritione Dæmonum.

CAP. X.

NUtriusque Dæmones Porphyrius, aliiq; nonnulli asseruere: quam sententiā absolutē falsam, in parte tamen veram existimo. Quod Dæmones facultate nutriente, caloreque illo naturali viuentium sint præditi, vt animalia terrena, falsum est: non enim os, epar, venæ, cæteraque nutritionis instrumenta eis conueniunt; nec corde illius caloris fonte sunt præditi. Est tamen vera in parte, & similitudine quadam. Quatenus eorum corpora, per nonnullos halitus, & fumos leduntur; per alios reficiuntur, recteque disponuntur: eorum nutritio similis est nutritioni halituum, spongiarum, & similiarum; dum imbibunt humida, vel alia sibi conuenientia corpora. Insuper ea Dæmonum est potius alteratio quedam, quam verè nutri-

P

tio. Cùm itaque solùm metaphoricè nutriantur; solùm etiam metaphoricè verū erit, quod dicitur à Porphyrio; eos pinguere, & repleri. Et quoniam Dæmones affectu quodam erga corpora sunt affecti; hinc euenit, vt halitus, fumosque nonnullos vitent, ad alios libentissimè accedant. Insuper, quoniam nostri corporis spiritus miro sunt similitudinis nexu cū eorum corporibus iuncti; propterea curandum est, vt abstinentia ab immundis purgemur; & conuenienti aeris, & ciborum electione, purioribus spiritibus repleamur; nostræque habitationes fœlici cœli aspectui sint expositæ; vt nos simus potiorum Dæmonum habitationes. Nec propterea necessariam iudico eam ab esu carniū abstinentiam, quam præcepit Porphyrius, innixam potiùs Pythagoricis fictionibus, quàm absoluta veritate; ex multis enim aliis alimentis deteriores, quàm ex carnibus reficiuntur spiritus. Nec propterea eos damno, qui alia conuenientiori ratione ab esu carniū abstinerent. At si nutriri modo aliquo dicuntur Dæmones, num etià dormire, & somniare dicântur? Minimè profectò; non enim ita eorum operatio à corpore pendet, vt ea terrenorum animalium; nec ita per sensum, & imaginationem operantur, vt illas sed longè secùs; nec corde, & cerebro sunt præditi, instrumentisque sensuum, sine quibus somnus fieri non potest; nec alimentum illud metaphoricè sumptū, valet efficere somnum.

num. Solūm itaque metaphoricè, & similitudine quadam dicere possumus, Dæmones dormire, & vigilare; dū eorū vehiculū, magis, vel minū s fuerit externo humore perfusum.

Quomodo vel in statuas, vel in homines trahantur Dæmones.

CAP. XI.

EX Plotini, Ægyptiorumque sententia, Natura Maga est; ob mirum nexum rerum natura constatium, certumque ordinem earū; ex quo antipathia, & sympathia consurgit. Inde euenit, vt rerum vna à se repellat alteram, vel ad se aliam secum cōsentientem alliciat. Nam si oleo illita ligna, valēt ad se flammam trahere; Herculeus lapis, ferrum; longè admirabilior, ac vehemētior in re incorporea inuenietur attractio, ac repulsio. Et quēadmodū ea nō est violēta attractio; sed naturalis; ita lōgè minū s hęc violenta erit, sed naturalis, & voluntaria. Simul trahit quotidie mundus hic mortalis à mūdo cœlesti diuinum aliquid per naturam; & præfertim, dum fœtus in aluo mollis, certo modo contemperatus, diuinam à cœlo haurit animam. Quōd si mortalia à cœlo aliquid hauriunt, quantò magis à corporibus sibi proximioribus aliquid haurire valebunt? Hinc itaque ducit ortum vis magiæ naturalis; per quā corpora natura constantia, & spiritus, & Dæmones valent allicere; præfertim, dum ad id